

punkt, hvor den pågældende får de økonomiske midler i hænde.

For at sikre, at skyldneren opfylder den foreslåede oplysningspligt, bør manglende efterlevelse heraf efter Konkursrådets opfattelse som udgangspunkt føre til, at skifteretten kan ophæve kendelsen om gældssanering.

En sådan oplysningspligt for skyldneren bør suppleres med regler, der giver mulighed for at kontrollere udviklingen i skyldnerens indkomstforhold i afdragsperioden. Rådet foreslår således, at skifteretten i de sager, hvor der er mulighed for at genoptage, kan pålægge skyldneren at sende lønsedler, årsopgørelser og lignende til dokumentation for indkomstforholdene i afdragsperioden. Skyldnerens indsendelse af dokumentation er således udtryk for, at kreditorerne og retten bør kunne kontrollere, at skyldneren opfylder sin løbende oplysningspligt, og skyldneren kan dermed ikke undlade at oplyse om væsentlige ændringer i sine økonomiske forhold ud fra en forventning om, at retten eller kreditorerne selv bliver opmærksom herpå.

Konkursrådet bemærker endvidere, at et krav til skyldneren om at indsende relevant dokumentation én gang om året ikke vil udgøre et tilstrækkeligt værn for kreditorerne. Skyldnerens oplysningspligt bør bestå løbende, idet det i modsat fald kan frygtes, at den pågældende vil have anvendt de øgede midler til forbrug, inden der foreligger en afgørelse om, hvorvidt beløbet skal inddrages i sagen og fordeles til kreditorerne.

Dokumentation for indkomstforholdene bør sendes til kreditorerne eller de væsentligste af disse, der så må tage stilling til, om de ønsker at begære gældssaneringsagen genoptaget. Det er således som udgangspunkt kreditorerne, der må påtale, hvis skyldneren ikke har opfyldt sin pligt til at oplyse om væsentlige budgetforbedringer. Konkursrådet finder derimod, at der ikke bør påhvile skifteretten en pligt til af egen drift at gennemgå skyldnerens materiale.

Konkursrådet har endvidere overvejet, hvilke budgetforbedringer der bør føre til, at der skal udloddes en yderligere dividende til kreditorerne, og som skyldneren dermed vil have pligt til at oplyse om.

Det er rådets opfattelse, at væsentlige budgetforbedringer, som udspringer af skyldnerens arbejde enten som lønmodtager eller selvstændig erhvervsdrivende, bør kunne medføre krav om yderligere betaling til kreditorerne. Det gælder også væsentlige budgetforbedringer for skyldneren, som skyldes en stigning i ægtefællens eller samleverens arbejdsindkomst.

Et andet spørgsmål er, om mere tilfældighedsprægede budgetforbedringer bør føre til, at det pålægges skyldneren at betale et yderligere beløb til kreditorerne. Der kan f.eks. være tale om en friværdi opstået i et formueaktiv eller en gevinst forbundet med et sådan aktiv, som ikke er knyttet til skyldnerens eventuelle erhvervsvirksomhed. Der kan endvidere i afdragsperioden tilfalde skyldneren arv, lotterigevinster eller lignende, som skyldneren ikke på gældssaneringsstidspunktet havde nogen nær udsigt til at modtage.

Det er Konkursrådets opfattelse, at der på dette punkt bør være parallelitet mellem reglerne om gældssanering i og uden for konkurs. Ved gældssanering uden for konkurs vil sådanne tilfældighedsprægede »eftererhvervelser« som altovervejende hovedregel ikke have nogen indflydelse på en meddelt gældssanering, og dette taler sammen med de begrænsede muligheder for i praksis at kontrollere skyldnerens erhvervelse af sådanne beløb, for, at sådanne mere tilfældighedsprægede budgetforbedringer ikke bør føre til, at skyldneren skal betale yderligere til sine kreditorer. Muligheden for en efterfølgende forhøjelse af dividenden bør således begrænses til tilfælde, hvor den væsentlige budgetforbedring kan tilskrives skyldnerens, dennes ægtefælles eller samlevers indtægt som lønmodtager eller selvstændig erhvervsdrivende.

Af hensyn til en ensartet praksis bør det efter Konkursrådets opfattelse fastsættes til et absolut beløb, hvornår der foreligger en væsentlig budgetforbedring, som vil kunne føre til en ændring af betalingsbestemmelserne, og som skyldneren har pligt til at give sine kreditorer meddelelse om. Det er rådets opfattelse, at budgetforbedringer, som medfører, at skyldnerens betalingsevne øges med mindst 1.000 kr. om måneden, bør betragtes som en væsentlig budgetforbedring, mens budgetforbedring på mindre end 1.000 kr. om måneden ikke bør indebære yderligere betaling til kreditorerne, eller at skyldneren skal oplyse kreditorerne og skifteretten om ændringen.

For den selvstændige erhvervsdrivende kan der opstå den særlige problemstilling, at skyldneren i afdragsperioden i stedet for lønudbetaling foretager en »opsparing« i sin, ægtefællens eller samleverens (nye) virksomhed, således at en egentlig indtægtsfremgang ikke giver sig udtryk i en højere løn til skyldneren, men derimod i en konsolidering af erhvervsvirksomheden.

Skabes der ikke mulighed for, at kreditorerne i sådanne tilfælde kan begære dividenden forhøjet, vil det efter Konkursrådets opfattelse i vidt omfang være muligt for skyldneren at indrette sine forhold herpå, dvs. at skyldneren ved at undlade at modtage lønudbetaling